

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 671

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
785.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	2
786.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i>	2
788.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3
789.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3
790.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
	Decizia nr. 366 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă	4–6
	Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală	6–8

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,
în semn de înaltă apreciere pentru contribuția avută la dezvoltarea și aprofundarea relațiilor bilaterale dintre România și Sfântul Scaun,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce* Monseniorului Francisco-Javier Lozano, arhiepiscop titular de Penafiel, Nunțiu Apostolic în România în perioada 2007—2015.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 30 august 2016.
Nr. 785.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,
în semn de înaltă apreciere pentru contribuția personală avută la promovarea valorilor francofone în regiunea noastră, precum și la punerea în valoare a poziției de lider regional al României în cadrul Organizației Internaționale a Francofoniei,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* doamnei Chantal Moreno, directorul Biroului regional pentru Europa Centrală și de Est al Organizației Internaționale a Francofoniei (BRECO OIF) în perioada 2014—2016.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 30 august 2016.
Nr. 786.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Viorel Stănilă se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Macedonia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 31 august 2016.
Nr. 788.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Adrian Kozjacski se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Islamică Iran.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 31 august 2016.
Nr. 789.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gabriel-Cătălin Șopandă se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Turcia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 31 august 2016.
Nr. 790.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 366**

din 2 iunie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția «noutății», de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.335/103/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.222D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Local al Municipiului Piatra Neamț, domnul Dragoș Eduard Ștefan, consilier juridic cu împuternicire depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.223D/2015 și nr. 1.224D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași text de lege, ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în dosarele nr. 1.537/103/2014 și nr. 4.714/110/2013 ale acestei instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.223D/2015 și nr. 1.224D/2015 la Dosarul nr. 1.222D/2015. Reprezentantul Consiliului Local al Municipiului Piatra-Neamț și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.223D/2015 și nr. 1.224D/2015 la Dosarul nr. 1.222D/2015, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Local al Municipiului Piatra-Neamț, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată, în esență, că, în opinia sa, nu se încalcă principiul nediscriminării, materia civilă și cea penală făcând obiectul unor reglementări total diferite, iar în situația în care critica ar fi acceptată ar rezulta că orice diferență între procedura civilă și cea penală ar putea conduce la discriminare.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât critica este realizată, în realitate, din perspectiva unei comparații între două texte de lege cu forță inferioară Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 4 mai 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.335/103/2014, nr. 1.537/103/2014 și nr. 4.714/110/2013, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția «noutății», de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”**. Excepția a fost ridicată de instanță, din oficiu, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri referitoare la plata dobânzii legale aferente sumelor de bani reprezentând drepturi salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, instanța de judecată susține, în esență, că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă cu privire la caracterul de noutate a chestiunii de drept este neconstituțională, deoarece creează o discriminare între justițiabilii dintr-un proces civil și cei dintr-un proces penal, având în vedere că în materie civilă instanța supremă trebuie să analizeze și caracterul de noutate a chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, spre deosebire de procesele penale în care nu este necesar, potrivit Codului de procedură penală, să fie examinată existența unei asemenea condiții. În acest sens, invocă unele decizii referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile în materie civilă pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a unor dispoziții legale, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, caracterul de noutate se pierde, iar noutatea chestiunii de drept trebuie privită ca un element de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii judiciare în sensul că, dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*). Or, instanța autoare a excepției susține că atât în Codul de procedură civilă, cât și în Codul de procedură penală sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost reglementată ca un mijloc alternativ/paralel pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, alături de recursul în interesul legii, și nu ca un mecanism distinct de recursul în interesul legii, care are ca unic scop preîntâmpinarea apariției practicii neunitare, astfel cum s-a reținut în considerentele deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus citate. Mai arată că atât în Codul de procedură civilă, cât și în Codul de procedură penală incidentul procedural care constă în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost reglementat ca o secțiune a

aceluiași capitol intitulat „Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare”.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând, în esență, că noutatea reprezintă elementul de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii judiciare. Astfel, dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor, hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici. Consideră că dispozițiile de lege criticate nu afectează egalitatea în drepturi a cetățenilor și nici accesul liber la justiție.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât neconstituționalitatea unui text de lege nu poate fi apreciată față de un alt text de lege. Or, principiul egalității consacrat de art. 16 din Constituție are în vedere ca dispoziția legală supusă controlului de constituționalitate să se aplice în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, nicidecum prin comparație cu prevederile aplicabile justițiabililor din procesul penal.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, potrivit dispozitivului încheierilor de sesizare, prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția «noutății», de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a apreciat că este competentă să se pronunțe asupra dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate prin prisma interpretărilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție în urma pronunțării unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, sau Decizia nr. 17 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 18 martie 2016. În speță, însă, deciziile invocate de instanța care a ridicat excepția de neconstituționalitate, respectiv deciziile nr. 3 și nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014, Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, Decizia nr. 7 din 30 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 5 august 2014, sau Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014, nu au fost pronunțate în interpretarea prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate în cauza de față. Deciziile

enumerare au vizat interpretarea altor prevederi legale, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă fiind analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul examinării admisibilității chestiunilor de drept deduse acesteia spre dezlegare. Așadar, instanța supremă nu s-a pronunțat pe calea unei hotărâri prealabile asupra unei chestiuni de drept generate de interpretarea și aplicarea prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, ci doar *obiter dictum* în cadrul deciziilor pronunțate cu privire la alte dispoziții legale în legătură cu care s-a pronunțat prin intermediul acelor hotărâri prealabile. În consecință, Curtea Constituțională apreciază că obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

16. În opinia instanței care a ridicat excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (5) potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat excepția de neconstituționalitate având ca obiect același text de lege, prin prisma unei motivări identice, formulată de aceeași instanță de judecată care este autor al excepției și în cauzele de față și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 701 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate astfel formulată, constatând că neconcordanța față de prevederile din Legea fundamentală susținută de instanța autoare a excepției este dedusă din compararea celor două norme de procedură — civilă și penală — referitoare la obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Astfel, în materie penală, legiuitorul, reglementând procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu a prevăzut condiția „noutății” chestiunii de drept. Prin dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală s-a reglementat în sensul următor: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

18. Curtea a reținut, prin decizia citată, că nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate susținerea potrivit căreia art. 519 din Codul de procedură civilă creează discriminări între justițiabilii din procesul civil față de cei din procesul penal, întrucât, prin comparație cu art. 475 din Codul de procedură

penală, nu instituie aceleași condiții privind obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Aceasta, deoarece examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestuia cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele, astfel cum se susține în motivarea criticii de neconstituționalitate.

19. Prin urmare, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește

condiția «noutății», de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”, este inadmisibilă.

20. Întrucât în cauza de față motivarea excepției de neconstituționalitate este identică cu cea pe care Curtea Constituțională a analizat-o prin decizia mai sus citată, fără să fie aduse argumente noi în sprijinul neconstituționalității textului de lege criticat și fără să intervină elemente de noutate care să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, își mențin valabilitatea atât soluția, cât și argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarele nr. 1.335/103/2014, nr. 1.537/103/2014 și nr. 4.714/110/2013.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

Pentru

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN,

semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Isai Nistor Faur în Dosarul nr. 5.627/55/2015 al Tribunalului Arad — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.661D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar un memoriu.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile legale criticate nu au legătură cu cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.627/55/2015, **Tribunalul Arad — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare în apel.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate afectează dreptul la un recurs efectiv în fața instanței prin aceea că nu se poate adresa instanței civile pentru a obține obligarea executorului judecătoresc la executarea unei hotărâri, chiar dacă este pronunțată într-o cauză penală. S-a arătat că prin hotărârea pronunțată în cauză, deși nu s-a dispus nimic cu privire la despăgubiri civile ori cheltuieli de judecată, Administrația Națională a Penitenciarelor a fost obligată să respecte dispozițiile Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, astfel încât să asigure contestatorului cazarea în cadrul penitenciarului separat de alți fumători.

7. Tribunalul Arad — Secția I civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate stabilesc doar competența de executare a dispozițiilor cuprinse în hotărârile judecătorești penale. Or, stabilirea competenței de executare nu încalcă dreptul la un recurs efectiv al apelantului, acesta având posibilitatea de a se adresa organelor judiciare prevăzute de lege pentru executarea acestor dispoziții.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece dispozițiile art. 581 din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată, câtă vreme obiectul este unul civil ce constă în obligarea Administrației Naționale a Penitenciarelor să respecte prevederile Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun.

10. În subsidiar, Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 581 din Codul de procedură penală nu afectează dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare, partea interesată putând să fie asistat de un avocat, să consulte dosarul, să pună întrebări părții adverse ori să formuleze cereri, memorii și obiecțiuni.

11. Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, prevederile art. 581 din Codul de procedură penală se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, astfel încât nu se aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii.

12. Referitor la pretinsa încălcare a art. 11, 20, 21 și 24 din Constituție raportate la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Avocatul Poporului apreciază că prin punerea în executare a hotărârii prin care s-au acordat despăgubiri civile sau cheltuieli judiciare către părți nu este afectat dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și nici dreptul la apărare.

13. În plus, legiuitorul este suveran în alegerea modalității de executare a unei hotărâri judecătorești, în considerarea prevederilor art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

14. De altfel, în cauză este pusă în discuție o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate, aplicarea și interpretarea legii excedând competenței Curții Constituționale, care are atribuția de a veghea la conformitatea legislației cu principiile trasate prin Constituție.

15. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, memoriul depus de autor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581, cu denumirea marginală *Despăgubirile civile și cheltuielile judiciare* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Dispozițiile din hotărârea penală privitoare la despăgubirile civile și la cheltuielile judiciare convenite părților se execută potrivit legii civile.*”

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 referitor la Statul român, art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, precum și dispozițiile art. 1—3 referitoare la *Obligația de a respecta drepturile omului*, la *Dreptul la viață* și la *Interzicerea torturii*, art. 5 referitoare la *Dreptul la libertate și siguranță*, art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, art. 8 referitoare la *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 13 referitoare la *Dreptul la un recurs efectiv* și art. 46 referitoare la *Forța obligatorie și executarea hotărârilor* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că la data de 24 aprilie 2015 autorul acesteia, deținut în Penitenciarul Arad, a solicitat Biroului Executorului Judecătoresc Dănilă Ovidiu Adrian să pună în executare Sentința penală nr. 745 din 12 aprilie 2005, pronunțată de Judecătoria Arad în Dosarul nr. 11.521/2004, respectiv să oblige penitenciarul să respecte dispozițiile Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002. În fapt s-a constatat că deținutul Faur Nistor Isai a fost cazat singur într-o celulă a penitenciarului, însă acesta a apreciat că executarea silită trebuie să se realizeze 24 ore/zi, adică să fie însoțit de executorul judecătoresc în toate locurile în care este dus, escortat de către angajații penitenciarului în așa fel încât oriunde se află să nu fie pus în situația de a fuma pasiv.

20. Prin Încheierea nr. 3.476 din 18 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.627/55/2015, Judecătoria Arad — Secția civilă a respins cererea formulată de Faur Nistor Isai, deținut în Penitenciarul Arad, arătând că în speță este vorba de o hotărâre judecătorească penală, dată în procedura privind executarea pedepselor privative de libertate dispuse în procesele penale, hotărâre care nu se poate pune în executare potrivit legii civile.

21. Împotriva acestei încheieri, Faur Nistor Isai a formulat apel, cadru procesual în care a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală, arătând că acestea au fost aplicate greșit, deoarece câtă vreme Sentința penală nr. 745 din 12 aprilie 2005 instituie o obligație de a face care este, în opinia sa, o obligație civilă ce trebuie pusă în executare potrivit legii civile, atunci trebuie să beneficieze de dreptul la un recurs efectiv.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel formulată Curtea constată că excepția de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta deoarece,

indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, și Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014). Or, speța dedusă judecării vizează o hotărâre judecătorească penală care se execută potrivit normelor penale. Astfel, potrivit art. 555 din Codul de procedură penală, pedeapsa închisorii se pune în executare prin emiterea mandatului de executare de către judecătorul delegat cu executarea, iar potrivit

art. 9 coroborat cu art. 57 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, respectarea drepturilor persoanelor condamnate este asigurată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate care supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, prin exercitarea atribuțiilor stabilite de lege.

23. În concluzie, Curtea constată că textul legal criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, motiv pentru care urmează a dispune respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Isai Nistor Faur în Dosarul nr. 5.627/55/2015 al Tribunalului Arad — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
MONA-MARIA PIVNICERU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

